

21ste zondag door jaar C

Lc. 13, 22-30

Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is. En dus ligt het ook ergens voor de hand te denken dat daar het antwoord op alle levensvragen te vinden zal zijn. In zekere zin is dat ook waar: de Bijbel leert ons wie God is en hoe we door het leven dienen te gaan. Maar toch kan het ook gebeuren dat die Bijbel ons teleurstelt. Hoe een samenleving best georganiseerd kan zijn staat er bijvoorbeeld niet in. Het antwoord op de vraag waarom sommige mensen zoveel te lijden hebben of zo jong sterven ook niet. Hoe het komt dat de ene genezen wordt van een ernstige ziekte en een ander niet evenmin. Dat zoudt ge de “mysteries van het leven” kunnen noemen: zaken waar we uit onszelf geen antwoord op kunnen vinden, en waarbij we vanuit het geloof wel heel wat steun en houvast kunnen krijgen, maar toch ook nooit een 100% sluitend antwoord.

Soms gaat Jezus ook heel bewust niet in op vragen waarvan we nochtans mogen verwachten dat Hij het antwoord weet. Want als Hij de Redder is, dan zou Hij toch, al is het maar bij benadering, kunnen weten hoeveel mensen gered zullen worden. Maar op die vraag antwoordt Hij ontwijkend. Dat doet Hij trouwens ook als men Hem vraagt wanneer het einde komt.

Toch zijn dat vragen van alle tijden. Ze verwoorden eigenlijk een stukje angst en onzekerheid omtrent de toekomst en de eindbestemming van ons leven. Trouwens: op die onzekerheid spelen sekten vaak handig in, want zij weten wél te zeggen wanneer het einde komt en wie bij de gelukkige uitverkorenen horen. Maar dikwijls ruikt het dan naar bangmakerij: een praktijk die alles behalve Bijbels of Evangelisch is. Jezus laat die vraag gewoon open.

Heeft Hij dan niets te melden over die dingen? Toch wel. Hij zegt dat aan “alle tijden” een einde zal komen, en dat er een moment komt dat we geoordeeld, dat we “gewogen” zullen worden. En dat de mogelijkheid bestaat dat we afgewezen worden: “Ik ken u niet, waar komt gij vandaan? Ga weg...”. Geen prettige gedachte, maar Jezus stoort er zich niet aan of we dat nu graag horen of niet.

In tegendeel, Hij geeft er nog een paar scherpe waarschuwingen bij: dat geloven in Hem nog geen levensverzekering voor de hemel is bijvoorbeeld. Het volstaat niet om met instemming naar zijn woorden te luisteren. Of wat scherper gezegd: het volstaat niet christelijke opvattingen en waarden aan te hangen. Het geloof is meer dan een kwestie van levensovertuiging: het moet u vanbinnen raken en veranderen.

Het geloof als iets statisch is dus geen vrijkaartje voor de hemel. Het zou op de eerste plaats moeten aanzetten tot het zoeken van God in uw leven, en het handelen in de lijn zoals het ons geleerd wordt vanuit het Evangelie. Echt geloof is dus meer dan een kwestie van “geen kwaad” doen: het is met inzet en zorg het goede trachten te doen. En daar hoort, vreemd genoeg, ook altijd een beetje vrees bij: doe ik het wel goed genoeg? Maar dat soort vrees kan ook juist heel

heilzaam zijn, zowel letterlijk als figuurlijk. Als het ons maar helpt het beste in ons naar boven te halen op alle vlakken. Amen.

Johan Goris, pastoor